

[Udenrigsministeren]

padebat, som har sat spørgsmålet om medlemskab eller en anden form for snæver tilknytning på den politiske dagsorden.

I et af disse lande, nemlig Norge, udøver det udenrigspolitiske samarbejde en betydelig tiltrækningskraft.

Det indre marked virker også inden for EF som en faktor, der igangsætter nye initiativer. Kommissionen har fremlagt et omfattende forslag om den såkaldte sociale dimension, som det nuværende græske og de kommende to formandskaber agter at tildele høj prioritet. Det er et vidnesbyrd om, at de synspunkter, som bl.a. Danmark stod for under forhandlingerne om EF-pakken, nu nyder fremme inden for EF-samarbejdet.

På miljøområdet er dette for nylig kommet konkret til udtryk ved EF-Domstolens kendelse i den såkaldte returflaskesag, hvor Domstolen udtrykkeligt udtalte, at miljøbeskyttelse er et tvingende hensyn, der kan begrænse målsætningen om frie varebevægelser.

Inden for det næste halve år vil der blive fremlagt en rapport om en styrkelse af det valutatiske samarbejde, og regeringen ser en styrkelse af EF-samarbejdet på dette område som en naturlig konsekvens af den stigende internationalisering på det erhvervsmæssige område. Det er endnu for tidligt at udtale sig om, hvilke konkrete forslag der kommer på bordet, men for Danmark, der lægger stor vægt på EF's valutapolitiske samarbejde, er det positivt, at der nu gennemføres drøftelser for at styrke netop denne del af EF-samarbejdet.

Det er naturligt, at der er taget initiativ til en forespørgselsdebat om det indre marked, hvor Tinget så vil få mulighed for at komme nærmere ind på selve det indre marked og de dermed beslægtede spørgsmål.

Trods de positive initiativer på gældsområdet er udviklingslandenes generelle situation så alvorlig i dag som nogen sinde. Ifølge Verdensbanken er der fra 1983 til 1987 sket en nettoudstrømning fra ulande til i-lande på 93 mia. kr. Det beløb har ulandene skullet udrede, samtidig med at priserne på deres råvareeksport er gået kraftigt ned. Resultatet for ulandene har været drastiske importnedskæringer, faldende levestandard og helt utilstrækkelige investeringer. Hertil kommer de negative virkninger af en befolkningstilvækst i ulandene på over 700 millioner mennesker blot i dette årti.

Problemerne er overvældende, og det er åbenbart, at de ikke kan løses alene gennem overførsel af ulandsbistand. Men ulandsbistand anvendt med omtanke og i et bevidst samspil med andre faktorer vil kunne yde et væsentligt bidrag til en positiv udviklingsproces. Næste torsdag vil vi jo her i Tinget få lejlighed til mere indgående at drøfte, hvordan ulandsbistanden bør tilrettelægges i de kommende år.

Den positive internationale udvikling, som jeg startede med at pege på, mindsker ikke behovet for, at et land som Danmark yder sit bidrag til yderligere fremskridt hen imod fred og afspænding. Tværtimod. Udviklingen vil på mange områder stille os over for nye og vanskelige udfordringer.

Vi må møde disse udfordringer med udgangspunkt i en nøgtern analyse af vore nationale interesser og vort ståsted i det internationale fællesskab. Vi må aktivt søge at påvirke udviklingen i den retning, der bedst sikrer vor fortsatte velstand, vores frihed og vores uafhængighed som et demokratisk land.

Det understreger behovet for at genskabe den brede opbakning bag hovedlinjerne i dansk udenrigspolitik, som bygger på den brede enighed om, hvor det er, Danmark hører til, nemlig i kredsen af vestlige demokratier.

Fru Ritt Bjerregaard sagde i sin begrundelse for forespørgelsen for lidt siden, at de foregående 6 års danske sikkerhedspolitiske udvikling ikke står som noget forbillede. Det kan jeg erklære mig helt enig i, selv om vi måske vurderer årsager og sammenhænge lidt forskelligt.

Men jeg vil gerne fastslå, at regeringen ønsker en grundig og realistisk drøftelse med Folketingets partier af de mange komplicerede udenrigspolitiske problemstillinger for at styrke grundlaget for en konstruktiv og en aktiv dansk indsats. Vi skylder de nuværende og de kommende generationer, at vi møder tidens udfordringer i samdrægtighed.

Jeg vil gerne tilføje nogle kommentarer til det socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning om en aktiv dansk freds- og afspændingspolitik.

Det giver naturligvis regeringen anledning til mange bemærkninger. Nogle er positive, nogle er lidt mindre positive, men ingen er helt negative. Mange af temaerne har jeg i øvrigt allerede været inde på tidligere i min redegørelse. Jeg